

Jindřich Kulhavý: Plyn, ropa, elektřina, voda a další...

19. 4. 2022 **kurýr**

Česká republika byla dosud energeticky soběstačná ve výrobě, tedy za předpokladu, že se opravdu elektrifikace dopravy nestane realitou a zároveň budeme mít nadále možnost nakupovat palivo pro jaderné elektrárny, což vzhledem ke kompaktnosti může zaručit především Rusko. Jenže se zdá, že díky našim politikům začínáme mít mnoho zásadních problémů. Ideologové a politrucci z Evropské unie velí zbavit se závislosti na ruských komoditách. Je to pouze jejich přání, jehož neproveditelnost je pro inteligentního člověka zjevná. Každý středně průměrně chytrý a informovaný člověk, který umí počítat, tuší, jaké následky to bude mít. Pro ostatní méně chápavé tedy pár informací, které jim možná otevřou oči.

Plyn je hnacím motorem našeho průmyslu a předpokládáme, že až 75% z něj je na této surovině závislé. Všechny hutě, kovárny, chemičky, teplárny, automobilky, sklárny, pekárny, mohli bychom pokračovat ještě dlouho. Pokud se tedy tyto závody zastaví, a není k tomu daleko, jistě si dokážete představit, co to udělá se zaměstnaností u nás. Tady už nejde o to, zda li si doma zatopíme či uvaříme, ostatně restaurace bez plynu mohou přejít rovnou na studenou stravu, ale také o likvidaci stovek tisíc pracovních míst, snížení příjmů státního rozpočtu a příchod ekonomické krize obrovského rozměru. Jiný, než ruský plyn, se k nám nedostane, vše je nastaveno na jeho kvalitu. Nepočítejme s tím, že nám Evropská unie pomůže, v tuto chvíli každý pojede na sebe. Ostatně z okolních států jsme jedinými, kteří nemají dlouhodobou smlouvu s Gazpromem a plyn kupujeme přes burzu v Německu za cenu 5x vyšší, než ji mají Němci. Na nás tak i díky neschopnosti našich vlád vydělávají čtyř až pětinasobek své nákupní ceny. Sliby Fialy o tom, že nás budou zavázet Američané, jsou realitě blízké jako přistání Marťanů v tomto týdnu na Václavském náměstí. Není to technicky možné. Navíc Česká republika nevlastní zásobníky na plyn, všechny patří zahraničním firmám, především Němcům, ale nádrž tu má i Gazprom. Vyvlastnit mu ji by znamenalo definitivní konec plynu z Ruska v Čechách. A tím i možná konec náš. I když tato sebranka ve vládě je schopna udělat cokoliv.

S ropou je to podobné jako s plynem s tím rozdílem, že ji má více států. Bohužel je její cena velmi kolísavá a zásobování z Arabského poloostrova či z Afriky je kapku složitější. Pořád jsme vnitrozemský stát bez přístupu k moři, a tím jsme závislí na trubkách vedoucích přes cizí území. Takže lze očekávat, že každý stát, přes který povedou, vždy upřednostní své potřeby, teprve až poté pustí dál to, co bude naše. Dá se očekávat jisté změny uvnitř Evropské unie, každý si bude hlídat své. A Němci na tom díky řiřolezectví našich vlád budou vždy mnohem lépe než my. Pokud se tedy nedohodneme přímo s Moskvou. Jenže to bychom nejdříve museli vyhnat všechny ty zmatené a zkorumpované liberály, které nyní poznáte podle modrozlutých vlaječek a blbých keců plných nenávisti k Rusku. To se týká nás a Slovenska, jinde ty ukrajinské symboly nevidíte. Takže se velmi rychle může stát, že brzy odstavíme většinu průmyslu, kotle a sporáky kvůli nedostatku plynu a auta zase kvůli cenám pohonných hmot, budou li nějaké. Konečně tak chápeme množství cyklostezek budované současným vedením Prahy. Ostatně to lze nenásilně vyhnat už v blížících se komunálních volbách.

Elektřina u nás vyráběná jde opět přes německou burzu a vrací se 10x dražší, než ji produkujeme. Na to mohl přistoupit jen idiot. Navíc ideologové z Pětikoalice již nechtějí kupovat palivo pro jaderné elektrárny v Rusku, byť se k němu ČR po špatných zkušenostech s jiným dodavatelem už jednou vrátila. Pár odstávek atomových reaktorů, zavření plynových i uhelných elektráren a můžeme jít šlapat do dynam. Trochu jako v Africe, není li pravda? Bez elektřiny jsme v koncích stejně jako bez plynu a ropy. Na elektroauta zapomeňte, jezdit budou jen ta šlapací. Kdo tvrdí cokoliv jiného, lže, je tupý, případně mu nenávidí a ideologie zatemnila mozek.

Uhlí je v EU téměř zakázané, dovoz z Ruska údajně nevhodný a naše doly pozavírané. Polský Turow jsme Polákům chtěli uzavřít také a de facto uhlí je tak další surovina, kterou nebudeme mít téměř vůbec. Je otázkou, jak dlouho vydrží dřevo v lesích, když přijdeme o všechny možnosti, jak se v zimě ohřát. Očekáváme, že nám liberálové slíbí počasí jako na Kanárech, případně se budou modlit za další přirozené oteplování planety. Jenže to by přineslo problémy s vodou. Tu jsme jaksi odprodali Francouzům. Ti se netváří, že by nám ji chtěli vrátit, takže každý litr, který přiteče vodovodem, navyšuje zisky zahraniční společnosti. Když to tak nějak vezmeme vše v úvahu, tak nakonec toho moc českého v Čechách nezůstává a když, tak to přeplácíme. Zato mnohé potřebné dovážíme, ovšem platíme mnohem více než ostatní. A když Rusové řeknou dost, nedorazí další suroviny a my se tu půjdeme maximálně tak pást.

Jaké je tedy řešení? Prvním krokem je uvědomit si tuto situaci v co nejvyšším počtu lidí. Poté se spojit, čemuž by hlad, chudoba a zima mohly být nápomocné, a vyhnat veškerou prounijní liberální lůzu od koryta. To by znamenalo volit úplně jiné strany, než jsou nyní v Parlamentu zastoupené s výjimkou SPD. Z ostatních politických subjektů jsou pro spoluvládnutí přijatelní pouze pravicové subjekty, a poté možná...to doslova bolí a těžko se to říká po všech zkušenostech před rokem 1989, nicméně vývoj tomu nasvědčuje...KSČM. Za to budete autora možná kamenovat, nicméně protiunijních stran je tu tak málo, že by komunisté mohli být solidní opozicí. Není to podmínkou, jen dáno k úvaze. Mají mezi sebou pár schopných lidí. Dále najít kvalitního prezidenta, který by byl schopen spolupracovat s vítězem voleb na vládě plně skutečných odborníků, a ti by začali uklízet chlív po amatérech, jejichž jedinou odborností byla podřazenost Bruselu a Berlínu. Pořádek je třeba udělat i v Senátu, jehož předseda dělá ostudu všude, kam dorazí, aniž by si to sám uvědomoval. Nechceme předsedu Senátu Taiwance či Ukrajince Vystrčila, asi nepotřebujeme Senát vůbec. Samozřejmě je také třeba zkorrigovat chování veřejnoprávních médií.

Podíváme li se však na sice zkrácené, přesto nakonec u voleb potvrzené výsledky různých průzkumů, lidé to vše ještě nepochopili a je dost těch, co by i nyní dali hlas někomu z Pětikoalice. Takže k nějaké revoluci je ještě daleko, budeme muset nejen padnout na dno, ale navíc po něm nějakou dobu chodit. Nás, kteří bychom se postavili současné vládě a šli do boje třeba i s ozbrojenou policejní přesilou, je málo, odhadujeme tak třetinu ze všech obyvatel. Jak dlouho bude trvat, než se k nám přidají hladoví, zmrzlí a zadlužení spoluobčané? Opravdu to musíme nechat zajít tak daleko?